

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om solidaritet på det pensionsmæssige område.

[af Svend Andersen (Rosk. a.) m. fl.]

(Beslutningsforslag nr. B 26. Fremsat 23/3 77).

Forslaget sættes til forhandling.

Finansministeren (Heinesen):

Det forslag, som medlemmer af fremskridtspartiet har fremsat, er i princippet identisk med det forslag til folketingsbeslutning om fratagelse af pensionsmæssige særfordele, som fremskridtspartiet fremsatte den 12. oktober 1976. Området er imidlertid udvidet til ud over ansatte i kommunerne at omfatte også ansatte i staten. Endvidere hed det i efteråret »fratagelse af pensionsmæssige særfordele«, hvor man nu taler så smukt om solidaritet på det pensionsmæssige område. Men da det stadig væk foreslås, at de overenskomstmæssigt fastsatte lønninger skal nedsættes ikke blot med arbejdsgiverens bidrag til pensionsordning, men også med den ansattes eget bidrag til pensionsordningen, vil jeg mene, at den formulering, som fremskridtspartiet brugte i efteråret, nemlig at benævne forslaget som en fratagelse af pensionsmæssige særfordele, trods alt passer bedre til det, som er hensigten. Men det er jo stadig væk ikke nogen hverken rigtig eller dækkende betegnelse; den rigtige betegnelse er »fratagelse af pensionsmæssige rettigheder«, for som ministeren fremhævede det under førstebehandlingen den 29. oktober 1976, indgår de forskellige pensionsordninger i de overenskomster, der er aftalt med de faglige organisationer. Ordningen må derfor ses som led i de samlede ansættelsesvilkår, og det vil sige, at lønnen er aftalt under hensyn til, at der er knyttet en pensionsordning til de pågældende stillinger.

Jeg vil i øvrigt pege på, at den af socialministeren i februar 1973 nedsatte pensionsreformarbejdsgruppe til brug ved afgivelse af sin rapport om principper for en reform af de sociale pensioner har tilvejebragt oplysninger om private pensionsforhold. Ifølge disse oplysninger er antallet af private pensionskasser, hvis virksomhed er reguleret af pensionskasseloven, ved udgangen af 1974 opgjort til 240. Det samlede medlemstal var godt 138.000 personer. Antallet af individuelt tegnede pensions-

forsikringer i forsikringsselskaberne samt kapitalpensionsordninger oprettet i pengeinstitutterne kendes ikke med sikkerhed, men det er dog nævnt, at antallet af pensionsforsikringer i de fem største selskaber anslås til omkring 135.000 ved udgangen allerede af 1970. Disse pensionsordninger omfatter altså i alt 273.000 personer.

Efter de oplysninger, som finansministeriet er i besiddelse af, er der ca. 20.000 overenskomstansatte med pensionstilskud i staten, og der er ca. 80.000 overenskomstansatte m. fl. med pensionstilskud i kommunerne. Det vil sige, at der af ovennævnte 273.000 personer således højst kunne være 100.000 personer eller langt under halvdelen med pensionstilskud fra staten og kommunerne.

Det vil sige, at dette forslag fra fremskridtspartiet på det pensionsmæssige område ikke på nogen måde er udtryk for nogen form for solidaritet, men er udtryk for en krystallklar forskelsbehandling i forhold til de ansatte i den offentlige sektor.

På denne baggrund kan jeg derfor klart afvise fremskridtspartiets diskriminerende forslag om et lovindgreb specielt rettet imod de ansatte i den offentlige sektor.

Otto Mørch (S):

Jeg kan fuldt og helt følge finansministeren i hans afvisning af dette beslutningsforslag. Det har ikke noget med solidaritet at gøre, tværtimod. Hvis jeg var fremskridtsmand, ville jeg faktisk få kvalme af at tage ordet solidaritet i min mund, når man ser på den politik, det parti har ført, en politik, som er anti-solidarisk ikke alene på dette område, men på alle områder.

I øvrigt er forslaget bestemt ikke nyt. Vi har jo før haft det til behandling, og socialdemokratiet siger nej også denne gang, ligesom vi gjorde det sidste gang, og heldigvis så vi, at det ikke bare var os her i tinget, der sagde nej, der lød også et meget stærkt nej her udenfor, hvor over 20.000 vendte fremskridtspartiet ryggen. Det kan man godt forstå, når dette partis synspunkter er præget af misundelse, af hetz og af indgreb i lovlige overenskomstforhold.

Jeg vil bare slutte med at sige, at jeg er helt enig med finansministeren i, at dette forslag ikke har noget med solidaritet at gøre, og derfor skal det afvises af vort parti.